

Behouden vaart

Kindermusical

Tekst en muziek:

Marjon Dobbe

BEHOUDEN VAART

Het toneel stelt voor het dek van een schip. Zitjes en ligstoelen. Alles is een beetje oud. Het is geen luxe cruise schip.

SCÈNE 1

(Allen behalve struikrover)

Jenny Hopper (fitness) gaat na het coupletje over haar af en komt terug als Joke Hopper (reisleidster) Bertus is eerst de steward. Uiteindelijk staan daar : De kapitein, Anita, Bertus in overall, Jenny Hopper in reisleidsters outfit, kok in koksoutfit. Meneer en mevrouw van Teuteringen liggen op de luie stoelen. Claudette, Claudine en Martha zitten om het tafeltje. Martha met papiertje met activiteiten en in fitnesskleding. Coby en Natasja staan bij de reling en hebben het zichtbaar over de mannen op het toneel Natasja heeft veel aandacht voor de kapitein Zus van Kuilenburg komt tijdens het lied op met rollator en gaat daarop zitten.

Welkom

Welkom aan boord, welkom aan boord
van de "behouden vaart"
Het zal u deze reis beslist aan niets
ontbreken Dat u met ons gaat varen heeft u
goed bekeken Welkom, welkom aan boord.

Onze crew staat deze reis geheel voor u
klaar Als u wat te vragen heb, dan roept u
goeie reis
Onze steward wees u al de weg naar uw hut

zette hier uw stoeltjes klaar, lekker beschut
(tegen meneer en mevrouw van Teuteringen)
goeie reis, goeie reis
goeie reis allemaal goeie reis allemaal

Refrein

Dan verzorgen wij aan het begin van de dag
een gezonde fitness die er wezen mag.
goeie reis (mevrouw van Teuterin gen tegen haar man:
"Je denkt toch niet dat ik daar aan mee ga doen, wel?")

Kijk haar kunt u vinden achter 't fornuis
chef de la cuisine, baas in de kombuis
(Martha tegen Claudine en Claudette: "chef
van de wat?" Claudette: "da's frans voor keuken"
Claudine: "de scheepskeuken" Martha: "0")
goeie reis, goeie reis
goeie reis allemaal goeie reis allemaal

Refrein

En voor ieder klusje, groot of klein
moet u absoluut bij Onze Bertus zijn
goeie reis

Refrein

Joke Hopper leidt het reisje zagezegd
met problemen kunt u dus bij haar terecht
goeie reis, goeie reis
goeie reis allemaal goeie reis allemaal

Refrein (instrumental, kapitein door de muziek: "U ziet: een
prima team. Dan zou ik haast nog vergeten: Anita die zorgt
dat alles er spic en span uitziet en mezelf natuurlijk: lk
ben uw kapitein."
goeie reis, goeie reis
goeie reis allemaal goeie reis allemaal

Kapitein: (overdreven vriendelijk) Dus lieve mensen, ik hoop dat
jullie lekker geslapen hebben. (passagiers laten merken
dat dat niet het geval was) Gisterenavond heeft onze
steward hier (wijst naar Bertus in overall. Bertus snel
af om later in net jasje weer te verschijnen)
(Kapitein kijkt geërgerd, maar gaat door met zijn
verhaal) u uw hut al geweest en u nog van een drankje
voorzien. We zitten inmiddels helemaal op koers. We
zullen vanavond de eerste haven aandoen alwaar de rest
van de passagiers aan boord zal komen. (Mevrouw van
Teuteringen probeert vergeefs de aandacht van haar
man te trekken. Ze wijst met haar hoofd naar de
kapitein. Haar man steekt de duim op, Alsof hij haar
begrijpt)

Coby: (tegen Natasja) Nou, Natas.. Daar zullen we het van moeten
hebben Tot nu toe (wijst met hoofd naar meneer van
Teuteringen) zit er niet veel bij.

Natasja: (terugsmoezend) Of je moet bij het personeel
zoeken. (Ze kijkt met verliefde blik naar kapitein)

Kapitein: Tot die tijd hoeft u zich niet te vervelen.

Coby: (kijkt verbaasd van kapitein naar Natasja en weer terug)
Dat ga je niet menen Natas..

Kapitein: Onze sportieve fitnesscoach Jenny Hopper zal voor
u een heerlijk vitaliserende workout verzorgen en vanmiddag

zorgt ons entertainment team voor een eh. onderhoudend eh entertainment!

Kapitein: *(tevreden naar Bertus kijkend)* Zeer juist!

Coby: *(heeft steeds maar heen en weer gekeken)* Dat is echt jouw type niet!

Kapitein: Beste mensen, veel plezier aan boord!

Natasja: *(beledigd)* En waarom dan wel niet?!

Kapitein: *(kijkt wat verstoord naar Natasja)* Ik ga weer naar de brug en zal zorgen voor een behouden vaart!

Natasja: *(boos en luid)* Daar kan ik nou zo kwaad om warden!! *(staat fel tegenover Coby)* Het lijkt wel of je het me gewoon niet gunt!

Kapitein: *(kijkt verbaasd naar Natasja)* De behouden vaart?!

Natasja: *(merkt de aandacht van de anderen en de kapitein. Ze praat nu mierzoet)* De behouden vaart? O, kapitein... De behouden vaart, wat Zegt u dat mooi!

Kapitein: *(verward en gevleid. Kijkt zijn hielen tegen elkaar, werpt nog een geïnteresseerde blik naar Natasja en af)*

Bertus: *(klikt hielen tegen elkaar en volgt kapitein af)* *(De rest van de staf blijft in de houding staan. Bertus komt terug)*

Bertus: Mannen! Ingerukt! *(af)* *(het damespersoneel kijkt elkaar aan, neemt elkaar van top tot teen op, denkt even na schudt nee en schiet weer in de houding)* *(Bertus geërgerd weer op)* Mannen! Ingerukt! *(personeel blijft stokstijf staan)* *(Bertus kijkt niet begrijpend, denkt zichtbaar diep na. Hem gaat een lichtje op.)* Tjonge jonge, wat kinderachtig! Overal moeilijk over doen: Dames ingerukt! *(af)* *(Personeel een beetje beledigd af)*

Mevrouw van Teuteringen: *(tegen haar man)* Nu had je het dus kunnen zeggen, Hendrik! Nu was het moment! ik gaf je nog een seintje!

Meneer van Teuteringen: *(naar zijn vrouw)* Wat, lieve? Seintje? ik dacht dat je genoot van de toespraak van de kapitein!

Mevrouw van Teuteringen: Wat lieve? Dit meen je toch niet echt, wel? Wat zei ik je nou vanmorgen?!

Meneer van Teuteringen: Iets met de koffie, die was te ..eh..wat was er ook weer met de koffie?

M **Mevrouw van Teuteringen:** Ja, die was te slap, maar dat bedoel ik niet. Daar kom ik nog wel overheen!

Meneer van Teuteringen: Niet de koffie dus.. eh de thee dan?

Mevrouw van Teuteringen: Ik heb helemaal geen thee gehad, Hendrik! O, luister jij ooit wel eens naar mij? ik vertelde je toch vanmorgen dat ik geen oog heb dicht gedaan vannacht!

. **Meneer van Teuteringen:** O ja, geen oog had je dicht gedaan. *(voor zich uit , een beetje zachter)* Ik dacht dat ik dat was doordat jij zo lag te zagen!

Mevrouw van Teuteringen: Wat zit je nou weer in jezelf te praten! Wie was er aan het klagen?

M **Meneer van Teuteringen:** Klagen? Niemand ,lieve, helemaal niemand. Ik zei dat ik het zou vragen! Heb je gezien wat een prachtig blauwe zee? Heb je die zeehonden daar gezien? *(Hij tuurt de zaal in)*

Mevrouw van Teuteringen: Wat nou zeehonden en wat ga je vragen?

Meneer van Teuteringen: Nou, van die koffie natuurlijk!

Mevrouw van Teuteringen: *(boos en stampvoetend)* Je hoeft niets te vragen over de koffie. Dat bed bedoel ik! Waardoor ik geen oog heb dicht gedaan! Dat bed! Veel te slap! Ik lag zo ondertussen met mijn derrière op de grond!

Meneer van Teuteringen: *(voor zich uit iets zachter)* Allegonda met haar derrière op de grond! *(lacht om zijn eigen grap):* Allegond met haar kont op de grond!

Mevrouw van Teuteringen: Wat zeg je daar Hendrik?!

Meneer van Teuteringen:Ik zei dat je klacht gegrond is, lieve.

Ik zal het straks eens even bespreken met de steward.

Mevrouw van Teuteringen: Daar reken ik dan op, Hendrik! ik overleef niet nog zo'n nacht! *(Het echtpaar speelt verder stil spel)*

Martha: Gezellig toch meiden, zo'n kroesj!

Claudette: *(meer tegen Claudine een beetje spottend)* Ja, enig! *(overdreven)* zo'n kroesj. En dat heb je helemaal met je airmiles bij elkaar gespaard?

Martha: Ja, super toch! Dat zou ik anders toch nooit kunnen betalen!

Claudine: Nee, dat zal best! *(ook spottend)* Geweldig is het! *(tegen Claudette)* Claudette, waarom zijn we in hemelsnaam meegegaan, wat een aftandse troep!

Martha: En we worden helemaal bezig gehouden. *(heeft briefje waarop staat: Dagprogramma.)*

Zus van Kuilenburg: *(is met rollator naar Claudine, Claudette en Martha geschuifeld)* Weet u ook wanneer de bingo begint?

Martha: Bingo? Er is helemaal geen bingo! Het is geen bejaardenreis!

Zus van Kuilenburg: *(verbaasd)* O nee? Maar daar heb ik me wel voor ingeschreven! ik dacht ook al: Wat zijn er weinig bejaarden! *(in gedachten schuifelt ze verder)*

Martha: *(Ze leest en vertelt, richt zich weer op Claudine en Claudette)* Straks fitness en vanmiddag karaoke !

Claudette: *(nep enthousiast)* Reuze, toch Claudine! Dat zei je toch laatst tegen me: Ik wou dat ik een keer karaoke mocht doen!

Martha: Echt? Claudine? En wie wil je dan zijn? Jantje Smid?

Claudine: *(nep)* O, enigjes!

SCÈNE 2

Alle passagiers en Jenny Hopper

Jenny Hopper: Mag ik u uitnodigen voor de fitness? Goed voor lijf en leden!

Martha: *(springt overeind)* Ik ben er helemaal klaar voor!

Claudine: *(tegen Claudette)* Ze is er helemaal klaar voor!

Martha: *(tegen Claudine en Claudette)* Kom op! Lekker fitnessen! Krijg je strakke billen van!

Claudette en Claudine: *(bekijken hun achterwerk en staan dan met tegenzin op)*

Jenny Hopper: *(tegen Coby en Natasja)* Doen jullie ook mee? Leuk toch? Goed voor lijf en leden!

Coby: Ik wist niet dat je lid moet zijn! Kan ik me hier inschrijven?

Jenny Hopper: Nee hoor, u kunt gewoon meedoen!

Coby: En het was voor leden, zegt u net!

Jenny Hopper: Dat heb ik helemaal niet gezegd!

Coby: U zegt het net: Goed voor lijf en leden!

Jenny Hopper; Hé? Nee, zo bedoel ik het niet!

Coby: Grapje!

Jenny Hopper: O, grapje.. *(tegen Mevrouw en meneer van Teuteringen)* Doet u ook mee? Mevrouw en meneer van Teuteringen? Mevrouw van Kuilenburg?

Mevrouw van Teuteringen: Zijn wij daar niet een beetje te oud voor?

Jenny Hopper: Nooit te oud om te bewegén! Neemt u er maar een stoel bij om u vast te houden!

Zus van Kuilenburg: *(enthousiast)* Ik zet de rollator op de rem en dan hou ik me daaraan vast!

Jenny Hopper: Heel goed, mevrouw van Kuilenburg!

Zus van Kuilenburg: Zeg maar Zus, anders voel ik me zo oud!

Jenny Hopper: Goed hoor..eh..Zus!

(het echtpaar komt er ook bij staan, Alle passagiers staan met het gezicht naar de zaal. Jenny Hopper gaat er voor staan met de rug naar het publiek. Ze heeft een draagbare cdspeler bij zich en zet hem aan. Ze begint op de maat op de plants flink te stappen. Ondertussen stelt ze zich voor)

Jenny Hopper: Ik ben Jenny Hopper en ik ben uw fitnesscoach deze cruise.

Natasha: Je lijkt wet erg op onze reisleidster!

Jenny Hopper: Ja, dat is mijn zus.

Zus van Kuilenburg: *(enthousiast)* Ja hoor, ik doe mee!

Jenny Hopper: *(even afgeleid)* Fijn ..eh..Zus! *(pakt draad weer op)* Dat is mijn zus.

Zus van Kuilenburg: Ja hoor! ik doe echt mee!

Jenny Hopper: *(negeert haar)* Dat is mijn *(zacht)* zus *(gewoon)* ..eh..Joke Hopper! Zo, stappen jullie even lekker mee? *(Alle passagiers doen naar hun beste vermogen mee. Fitnessact volgt.)*

Kok: *(op met lijst)* Hallo Jenny.. Heb je Joke ook gezien? Ze moet even het menu doornemen met de gasten.

Jenny: *(gaat ondertussen door met de fitness)* Nee Miepje, ik zou het niet weten. Laat de lijst maar hier, dan zoek ik haar zo wet.

Kok: ik vind het best, maar zorg wet dat ze hem snel invult want ik moet wet weten waar ik aan toe ben!
(Anita met emmertje en doekje op. Ze begint de tafels af te nemen. Doet de fitness na en wil dan aan de vloer beginnen.)

Jenny Hopper: *(al stappend tegen Anita)* Anita, dat kan toch nu niet! We zijn hier aan het fitnessen! Kan dat niet straks?! *(ze gaat gewoon door bij het volgende gesprek)*

Anita: *(doet haar na)* Anita, dat kan toch nu niet! Ken dat niet straks?! Nee, dat ken niet straks! Ik mot het hele schip nog --

doen! En de hut van de kapitein is ook al een zwijnebende!
En die zeg ook al : Ken dat niet straks?! ik krijg er wat van!
(ze gaat de reling poetsen)

Bertus: *(in overall op met gereedschapskist. Hij wil de reling die los zit repareren)* Anita, je kunt die reling wel gaan poetsen, maar hij wordt toch weer vies, want ik moet hem repareren! Hij is levensgevaarlijk. Als je er flink tegenaan duwt lig je zo in de plons! En dat moet je niet willen, want er zitten hier haaien!

Anita: *(deinst geschrokken terug)* Haaien? Daar hebben ze me niks van gezegd! ik ga Loonsverhoging vragen! Gevaargeld! *(snel af met emmertje)*

(Bertus repareert de reling. Doet af en toe de fitnessers na. Zingt mee met de fitnessmuziek)

Plotseling klinkt hard donderend geluid. De fitnessers en Bertus worden één kant op gesmeten. Bertus kan zich nog net aan de reling vasthouden. Weer dat geluid en nu volt iedereen de andere kant op. Iedereen hangt of zit. Het wordt heel stil. Niemand zegt wat. Voorzichtig krabbelt Bertus overeind. Hij kijkt over de kapotte reling)

Kok: *(op verformfaaid, muts scheef, vol vlekken)* Dit heb ik nog nooit meegemaakt! Die man kan niet varen! De hele lunch ligt op de grond!

Bertus: *(Bibberig)* Lland in zzicht!

Kok: Wat zeg je nou, Bertus? *(komt erbij staan. Samen kijken ze verbaasd over de reling)*

Anita: *(op met handtasje aan de arm)* Ik zeg nog zo tegen de kapitein: Hoe ken u nou sturen in zo'n zootje! U doet maar wat kapitein! Zeg ik. En ik wil gevaargeld! Zeg ik ook nog! Hij zegt: Wat nou gevaargeld! Hij zegt: ik denk er niet aan. Ik zeg: Nou, dan hoeft ik dat stomme baantje van

jou ook niet! Met datte we aanlegge ben ik pleite. ik doe helemaal niks meer! (*kijkt naar alle geschrokken mensen en naar Bertus die als gehypnotiseerd over de reling kijkt. Ze gaat bij hem staan.*) Verrek! Land! We zouden toch vanavond pas aan wal gaan? Nou, mensen, kom op! Ga mee! (*kijkt met scheef hoofd*) De loopplank ligt ook al uit....een beetje...gekreukeld, nou ja, je ken niet alles hebben...ik gaat lekker effe de stad in.. (*af*)

Coby: Ga mee, Natas? Kijken of er hier iets leuks losloopt!

Natasja: Ga jij maar vast. .ik kom zo. .even kijken of alles wel goed is met de kapitein.. (*andere kant af*)

Coby: (*tegen Jenny Hopper*) Nou, die heeft 't flink te pakken!

Jenny Hopper: (*verward door de toestand*) Hè, wat zeg je? Wat heeft ze te pakken? (*loopt naar de reling, waar Bertus nog steeds beduusd aan hangt*) Wat is er in hemelsnaam gebeurd? Waar zijn we? Ik ben helemaal niet op de hoogte gesteld van deze tussenstop!

Coby: Moet u niet even kijken hoe het met uw zus is?

Zus van Kuilenburg: (*hangt over haar rollator*) Met mij is het goed hoor! Niks aan de hand! Coby en Jenny: (*kijken even naar haar, halen schouders op*)

Coby: Nee, ik bedoel uw zus!

Zus van Kuilenburg: (*komt weer overeind*) 't Gaat goed hoor, met mij! (*krabbelt overeind*)

Coby: (*hard tegen Zus van Kuilenburg*) ik bedoel (*wijst*) haar zus!

Zus van Kulienburg: O, haar zus! Zeg dat dan!

Jenny Hopper: (*nog steeds in de war*) Wat? Mijn zus? Welke zus?..

Coby: Uw zus Joke Hopper, de reisleidster?

Jenny Hopper: O, die zus, o, daar is het best mee!

Coby: Hoe weet u dat nou, ze is helemaal niet hier! Misschien is ze wel overboord gevallen!

Jenny Hopper: Wel nee! Die is niet overboord gevallen ,hoor!

Natasja: (*weer op*) Nou. .ik snap d'r niks van (*zenuwachtig en ontdaan. Alle andere passagiers komen langzaam weer bij hun positieven en verzamelen zich om Natasja, Coby en Jenny .*) Ik ben het hele schip rond geweest en ..het is verschrikkelijk... Ik denk dat er een ramp gebeurd is! Wat moeten we doen? ... Wat moeten we toch doen? ...

Coby: Wat nou voor ramp Natas, waar heb je het over?

Natasja: (*loopt naar Jenny toe, slaat een arm om haar heen en leidt haar naar een stoel*) Gaat u eens even rustig zitten. Ik ben bang dat ik heel beroerd nieuws voor u heb... (*alle passagiers lopen mee en staan nu om de stoel met Jenny*)

Coby: Hallo, Natasja..Vertel nou, wat heb je te vertellen!

Natasja: Nou, zit u goed? (*Jenny knikt verschrikt*) Ik ben bang dat er een aantal mensen overboord zijn geslagen! ik ben bang dat de kapitein en de steward en uw zus. .dat ze overboord geslagen zijn...

Zus van Kuilenburg: (*zwaait vrolijk*) Nee hoor, Ik ben er nog!

Coby: (*hard, wijst*) Haar zus!

Jenny Hopper: Mijn zus? (*begint heel hard te lachen*) Die is goed! Mijn zus!

Claudette: Nou ja zeg, dat is toch niet om te lachen!

Claudine: Nou, Claudette, ik dacht dat wij wet eens kattig tegen elkaar deden! Maar ik zweer je, ik zou niet lachen als jij overboord geslagen was!

Jenny Hopper: (*lacht nog steeds*) Mijn zusje.. Ik heb geeneens een zusje!

Martha: Nou, dan is het niet uw zusje.. Dan is het nog niet om te lachen! Waar is onze reisleidster dan?

Jenny Hopper: O, bedoelen jullie die? Nou (*staat op*) hier staat ze, gezond en wel! Mag ik me even voorstellen: Joke Hopper!

Allen: (*door elkaar aan het kakelen*)

Jenny Hopper: Ideetje van de kapitein: Hij had geen geld voor zoveel personeel! Nou, toen werd ik dus reisleidster en fitness juf en entertainment, allemaal in één persoon! Ik vond het wel geestig!

Meneer van Teuteringen: Heel geestig, maar volgens mij had deze jonge dame het over drie mensen overboord!

Bertus: Nou, daar kan je d'r ook weer één van af halen: Ik tel ook voor twee: die steward hoeft je ook niet te zoeken!

Meneer van Teuteringen: Jij bent ook.... Mooie boel hier!

Mevrouw van Teuteringen: ik zei het je toch Hendrik! Het is hier een zootje!

Meneer van Teuteringen: Ja, lieve (*geërgerd*) Jij zei het al! Maar dan blijft er toch nog steeds een drenkeling over! Waar is de kapitein?

Allen: (*reageren door elkaar*)

Bertus: Nou, (*staat te turen over de reling*) als ik jullie was zou ik daar maar niet over in zitten.... Die boef heeft zich keurig gered in de reddingsboot! Hij gaat juist aan land!

Allen: (*verdringen zich bij de reling en geven verontwaardigd commentaar*) Nou ja zeg / dat kun je toch niet maken / de kapitein verlaat als eerste het schip enz.

Hé kapitein

Hé kapitein, dat zijn toch rare zaken

Dit is niet zoals het hoort

Hé kapitein, dit kun je toch niet maken:

Wat er ook gebeurt, je blijft aan boord

'k Weet niet veel van 't zeemans leven
minder nog van botenpech
maar één wet is ongeschreven:
Een kapitein is niet als eerste weg!

Hé kapitein....

'k Had meteen al mijn gedachten
'k Vond dat ie wat stiekems had
Je kon d'r zogezegd op wachten
meneer de kapitein: Je bent een rat!

Hé kapitein....

't Is me ook een sjofel zootje
Alles piept en alles kraakt.
Dus geen wonder dat dit bootje
zo aan lager wal geraakt!

en de kapitein laat ons zomaar in de steek!
Wat een laffe daad wat een schurk, wat een streek!

Hé kapitein....

Na het liedje verlaat iedereen al kakelend het schip via de kapotte reling. Het decor wordt omgeklapt/omgebouwd tot een onbewoond eiland met een paar rotsen. Het toneel is even leeg.

SCÈNE 3

Anita en struikrover/aap

Anita: Ongelofelijk! Waar heeft die idioot zijn schip toch aangelegd? Er is geen stad te zien! Geen dorp! Geen huis! Geen mens! Het lijkt hier wel een onbewoonbaar eiland! Nou ja, ik zeg

maar zo: we maken d'r wat van. Lekker weertje effe een kleurtje krijgen. *(Ze gaat op een rots zitten. Handtas gaat open. Ze pakt een fles zonnebrand en gaat zich insmeren. Na de eerste smering zet ze de fles even neer.)*

Struikrover als aap: *(op achter een rots vandaan. Hij sluipt naar Anita en steelt de zonnebrand. Hij sluipt weer weg)*

Anita: *(tast opzij om de fles te pakken, grijpt mis. Zoekt om zich heen, kijkt in tas)* Krijg nou toch de pippeltjes! Ik zit toch net nog te smeren! *(kijkt om zich heen, niks te zien)* Ik ben toch niet gek!

SCÈNE 4

Anita, Coby, Natasja, Bertus, Kok en struikrover als aap

Allen: *(op)*

Bertus: Hé Anita! Lekker shoppen hier toch?

Anita: Nee, weinig winkels. Nou ja, ik zeg maar zo: we maken d'r wat van. Lekker weertje effe een kleurtje krijgen. Alleen: zit ik me effe lekker in te smeren, is in ene me zonnebrand weg. Zo maar: foetsie. *(denkt het te snappen)* Bertus! Heb jij 'm soms gepikt. Zit jij me een beetje te jennen?

Bertus: *(plagerig)* Dat zou ik gedaan kunnen hebben. Maar ... nee...onschuldig!

Anita: Ja ja...beken 't nou maar! Jij zit hier gewoon een dame een beetje belachelijk te maken! *(boos, stapt op)* Ik ga naar de stad! *(loopt af, zegt nog net)* En waag 't niet me achterna te kommen! *(af)*

Coby: Nou nou, volgens mij heeft ze een oogje op je, Bertus! *(ze gaat op een rots zitten)*

Bertus: Nou, da's dan niet wederzijds. *(gaat naast Coby zitten)*

Kok: *(gaat er ook bij zitten)* Wat doen we nou verder?

Coby: *(doet Anita na)* Nou ja, ik zeg maar zo: we maken d'r wat

van.

Natasja: *(tuurt in de richting waar Anita naar toe ging)* Volgens mij kan ze die stad wel vergeten! *(voor zich uit)* En ik mijn kapitein...*(gaat er ook bij zitten)*

Coby: *(even is het stil. Iedereen kijkt wat hulpeloos voor zich uit, dan grijpt ze haar tas en haalt daar een plak chocola uit en een zak snoep)* Maar, geen nood! Deze slimme meid is op haar toekomst voorbereid! *(Ze houdt de schatten omhoog.)*

Allen: *(reageren enthousiast)*

Kok: Ja, de lunch kunnen we vergeten. *(wijst naar denkbeeldig schip)* Die ligt op de grond tussen de gebroken vaat!

Coby: *(verdeelt de chocola; de zak met snoep legt ze even opzij)*

Struikrover als aap: *(sluipt achter de rots vandaan en rooft de zak met snoep, weer terug met buit)*

Allen: *(zitten luidruchtig te smullen).*

Natasja: Wat kan zo'n stukje chocola lekker smaken zeg!

Kok: Ik had een iets andere lunch in gedachten, maar.. dit is ook lekker!

Coby: Zo, en dan nu nog een toetje! *(Wil zak snoep pakken, zoekt om zich heen)* Bertus! *(kijkt hem onderzoekend aan)*

Bertus: Ja hoor, geef mij maar weer de schuld! *(staat op, keert zijn zakken binnenste buiten)* Waar zou ik het dan allemaal verstopt moeten hebben! Ik ben geen goochelaar!

Coby: *(kijkt iedereen aan)*

Allen: *(laten blijken hier niets mee te maken te hebben. Reageer eventueel met ongeloof op het roepen van de kinderen dat een aap het gestolen heeft. Als het stuk gespeeld wordt voor oudere kinderen of volwassenen: de volgende tekst overslaan)* Ja hoor een apendief! /die steelt ook zeker zonnebrandcrème/zeker bang dat ie verbrandt!

Bertus: Nou, het ziet er naar uit dat we het toetje kunnen

vergeten! Ik weet niet hoe jullie er over denken, maar ik ga de boel hier eens even verkennen (*zelfde richting als Anita af*)

Allen: (*Zijn het met hem eens en volgen hem af*)

SCÈNE 5

struikrover en kapitein

(*Tijdens het gesprek houden ze beiden goed in de gaten of er niemand in de buurt is*)

Struikrover: (*op als struikrover. Heeft schatkist bij zich. Kijkt spiedend rond.*) Heerlijk! Eindelijk weer wat te doen! Mensen! Overall mensen! Dunne, dikke, ouwe, jonge... allemaal mensen! Heerlijk! Ik moet zeggen: Jack heeft woord gehouden! Het heeft even geduurd, maar dan is ie d'r toch! (*toont schatkist*) En hier! Hier gaat het allemaal om! De schat! Altijd de schat! Ik zeg nog tegen 'm: Wat moet je d'r mee?! Als je 'm eenmaal hebt is d'r niks meer an...Nou ja, ieder z'n ding!.. (*tuurt richting boot*) O, daar zal je 'm hebben!

Kapitein: (*op*) Hé, ouwe struikrover! (*geeft hem een joviale klap op de schouder*) Lang niet gezien! 't Heeft iets langer geduurd dan ik gedacht had!

Struikrover: Iets langer? .. Drie weken had je gezegd! Nou, drie maanden zal je bedoeld hebben. .en er is hier werkelijk bal te doen!

Kapitein: Ja, sorry! De motor was kapot en ik had geen geld om hem te laten repareren! Ik heb even gedacht: ik beroof een bank, maar... nee. .da's toch niet mijn ding! Dat zit niet in me ..

Struikrover: (*stoer*) Ja, dat moet in je bloed zitten! Zoals bij mij!

Maar ja, mijn overgrootvader was ook een beruchte struikrover! En ja, dan zit 't gewoon in je bloed!

Kapitein: O ja? En hoeveel banken heb jij dan al beroofd?

Struikrover: Ach, banken beroven, dat is voor watjes! Een beetje met een pistool lopen zwaaien! Kom op! Dit hier, dat is het echte werk! (*maakt het heel spannend*) Je ligt in de struiken ...je houdt je heel stil...dan komt er iemand voorbij en hup! Roven! Kijk...dat is het echte werk!

Kapitein: Ik denk toch dat een bank wat harder opschiet! Maar, nou ja, (*vervolgt zijn verhaal*) ik heb maar gewoon wat geld geleend en die motor laten oplappen. En toen een advertentie gezet: Nou je ziet 't: Ik heb toch nog een paar gekken gevonden die met mijn gammele boot mee wilden varen! ...Maar—genoeg geklets: Waar is die schat? Ik moet er hoognodig vandoor!

Struikrover: Alsjeblieft! (*geeft hem de kist*) De schat van mijn overgrootvader. Goud, diamanten, de hele mikmak! Veel plezier ermee! Ik heb d'r toch niks an! ...'t Gaat mij om de sport: (*maakt het heel spannend*) Je ligt in de struiken ...je houdt je heel stil...dan komt er..

Kapitein: iemand voorbij en. .ja ja! (*maakt de kist open graait door de buit*) Fantastisch! Ik ben helemaal uit de brand! Bedankt ouwe schurk! (*Achter het toneel horen we de volgende groep aankomen*) Wegwezen! (*slaat struikrover nog een keer op de schouder*) 't beste ouwe struikrover, ik ga er vandoor. .Houd jij ze even bezig ja?

Struikrover: Laat dat maar aan mij over! (*beiden af in binnenland*)

SCÈNE 6

Jenny Hopper, Zus van Kuilenburg, meneer en mevrouw van Teuteringen, Claudine, Claudette, Martha en struikrover.

Allen: *(op. Zus van Kuilenburg komt later. Jenny Hopper voorop. Ze doet haar taak als reisleidster)*

Jenny Hopper: Volgt u mij maar dames en heren!.. Deze kant op.. Rechts van u ziet u nog steeds de zee. Is het niet prachtig! Links van u ziet u het ongerepte binnenland.. Wat jammer toch dat de anderen hier niet zijn. Dat ze op hun eigen houtje op pad zijn gegaan. .. Nu kunnen ze niet horen wat er allemaal voor wetenswaardigheden te vertellen zijn van deze plaats..

Meneer van Teuteringen: U bedoelt: dat rechts de zee is en links het ongerepte binnenland!

Jenny Hopper: Ja, precies. Alles krijgt toch net iets meer diepte met een goede reisleidster!

Mevrouw van Teuteringen: Ze heeft een punt, Hendrik!

Claudette: Of ze een punt heeft: Het eerste deel van de wandeling hadden we de zee links en het ongerepte binnenland rechts.

Claudine: Toen keerden we om en toen hadden we de zee rechts en het ongerepte binnenland links!

Martha: Daar kan je niks tegen inbrengen! *(ploft neer met gezicht naar de zee)* Hoe denken jullie over de zee voor en het ongerepte binnenland achter? Pffff ik heb het warm! *(gooit haar handtas naast zich)*

Claudine en Claudette: *(gaan ook zitten)*

Mevrouw van Teuteringen: *(duidt met gebaar aan dat haar man iets voor haar op een rots moet leggen om op te zitten; gebiedend)* Hendrik!

Meneer van Teuteringen: *(begrijpt zichtbaar niet wat ze bedoelt)* Lieve?

Mevrouw van Teuteringen: Je jasje!

Meneer van Teuteringen: Natuurlijk, lieve! *(legt zijn jasje op een rots. Zij gaat erop zitten. Hij gaat naast haar op de rots zitten)*

Zus van Kuilenburg: *(uitgeput op. Ze moet de rollator herhaaldelijk "uit het zand" tillen)* Wat lopen jullie toch snel!

Jenny Hopper: Maar we hebben op je gewacht, Zus!

Zus van Kuilenburg: *(kijkt rond)* O, houden we hier pauze? Gelukkig! *(Zet haar rollator op de rem en gaat er op zitten)*

Martha: *(bekijkt iedereen stuk voor stuk. Meneer en mevrouw staren naar de zee, Jenny Hopper tuurt naar de kant waar de groep zo wil meenemen, Claudine en Claudette zijn languit gaan liggen, Zus van Kuilenburg tuurt over de zee)* Kennen jullie dat gevoel nou ook?

Claudine en Claudette: *(blijven liggen)* Welk gevoel ?

Martha: Dat gevoel dat er iemand naar je kijkt. Het gevoel dat je bekeken wordt.. .

Claudette: Ja, dat ken ik wel. .een goed gevoel is dat..

Claudine: Ja. .en dan denk ik:...Ik zie er zeker goed uit! Wat bijzonder dat jij dat gevoel ook kent!

Martha: Ach, stelletje pestkoppen! Dat bedoel ik toch helemaal niet! Ik bedoel. .je kijkt rond en je ziet niemand, niemand die naar je kijkt en toch voel je..

Claudette: *(spottend)* Het zesde zintuig! Het kan niet anders! Je hebt het!

Struikrover: *(als aap. Gluurt om een hoekje)*

Martha: O, jakkes! Nou had ik het weer! Zo sterk!

Struikrover: *(schiet weer weg)*

Claudette: *(gaat rechtop zitten, nu serieus, kijkt ook om zich heen)* Marthal...Ik voelde het ook! *(krimpt in elkaar)* Net of iemand zit te gluren..

Claudine: *(blijft liggen)* Ja, hallo! Ben ik met een stel halve zolen op vakantie?

Claudette: *(gaat weer liggen)* Je hebt gelijk Claudine..ik moet me niet aanstellen. .Wat je niet ziet dat is er niet..

Martha: *(gaat nu ook liggen)* En toch voel ik me niet helemaal op mijn gemak..

Struikrover als aap: *(Hij graait Martha's tasje weg en gaat snel weer achter de rots)*

Martha: *(springt overeind en betrapt hem. Ze gaat hem achterna. Ondertussen roept ze)* Zie je nou wel! Ik wist het! We werden begluurd! *(Martha en struikrover achtervolgen elkaar. Claudine en Claudette gaan er ook achteraan. Jenny Hopper, Zus van Kuilenburg en meneer en mevrouw van Teuteringen zitten als aan de grond genageld het gedoe te volgen. Uiteindelijk gaan de vier af in het binnenland.)*

Mevrouw van Teuteringen: *(zeurderig)* Ik had me deze cruise toch heel anders voorgesteld!

Meneer van Teuteringen: Lieve, soms gaan de dingen anders dan je had gedacht. Eerlijk gezegd vind ik het wel spannend allemaal..

Jenny Hopper: Mijn groep wordt wel steeds kleiner. Als ik dit aan het reisbureau vertel word ik direct ontslagen: *(doet denkbeeldige directeur na)* Mevrouw Hopper, het eerste wat een goede reisleidster doet is de groep bij elkaar houden!

SCÈNE 7

Jenny Hopper, Zus van Kuilenburg, Meneer en mevrouw van Teuteringen, Anita.

Anita: *(op van andere kant dan ze af ging. Achter het toneel begint ze al te praten)* Allemachtig, ik heb geen voeten meer over! D'r is hier helemaal niks en *(op)* Verrek, *(kijkt naar één van de rotsen)* hier ben ik al geweest. *(ziet anderen)* Hé, luitjes. .wat ben ik blij jullie te zien. Ik denk: Ik ziet niemand meer, denk ik. Ik denk: ik gaat weer terug naar de

boot, denk ik. Ik denk: die stad die is me te ver, denk ik. En nou ben ik hier en ik denk: Verrek! Hier was ik al eerder! Ik herken die rare rots hier *(wijst)* *(denkt diep en zichtbaar na, gebaart de route die ze heeft gelopen, loopt op toneel in het klein het rondje dat ze heeft gelopen, dan gaat haar een lichtje op)* Zie je wel: Het is echt een onbewoonbaar eiland!

Mevrouw van Teuteringen: Nou ja, onbewoond...Apen zitten er wel!

Anita: Apen? Hè get! Ik heb het niet zo op apen! ik ben 's met me kleine broertje naar de Apenheul gewies enne, nou die dingen gaan allemaal op je zitten en zo ..

Mevrouw van Teuteringen: Nou, daar hoef je bij de aap die wij zagen niet bang voor te zijn. Die is een maatje te groot om op je te zitten!

Anita: *(nog banger)* Hè get! Dus 't benne grote...van die grote.. *(wijst en doet aap na)*

Meneer van Teuteringen: Ja, van die grote ja. .Nou ja, die meiden zijn er achteraan en zo te zien was die aap banger voor ons dan omgekeerd!

Jenny Hopper: *(kijkt in de richting waar Anita vandaan kwam)* Hé daar komt mijn groep aan! Gelukkig!

SCÈNE 8

Coby, Natasja, Bertus, Kok, Zus van Kuilenburg, meneer en mevrouw van Teuteringen en Jenny Hopper.

(Coby, Natasja, Bertus en Kok op)

Bertus: *(voorop)* Nog even volhouden, dames... en dan zijn we...eh..dan zijn we weer op dezelfde plaats.. *(ziet anderen)* Hé! Jullie ook hier?

Natasja: Verrek! 't Is een eiland!

Coby: Nou ja, zeg!

Kok: (*bedenklijk*) Maar.. eh.. als dit een eiland is.. en we zijn dus...

Mevrouw van Teuteringen: Ja, dat heb je zo met een eiland!

Kok: (*kijkt even beledigd, herpakt zich weer*) Waar is dan de boot gebleven? Dan moeten we toch ook weer langs de boot zijn gelopen?!

Allen: (*kijken haar verschrikt aan*)

Jenny Hopper: (*rent af richting boot*)

Natasja: U hebt gelijk! (*loopt stukje richting boot*) Daar (wijst) achter die rotspartij, daar lag ie en daar zijn we net langsgelopen!

Jenny Hopper: (*weer op*) De boot is weg!

Allen: (*reageren heftig en paniekerig*)

Liedje op een onbewoond eiland

(*zing het overdreven sentimenteel*)

Op een onbewoond eiland
in de oceaan
o zo ver van huis
kom ik nog wel thuis
hoe kom ik hier vandaan.

De boot is weg
dat is behoorlijk balen
ik mag toch hopen
dat iemand ons komt halen

Op een onbewoond eiland...

De boot is weg
ik ben zo geschrokken
de kapitein die is
zonder ons vertrokken

Zus van Kuilenburg

Op een onbewoond eiland...

De boot is weg *mevrouw van Teuteringen*
waar moeten we schuilen
Straks valt de nacht
het is toch om te huilen

Op een onbewoond eiland...

SCENE 9

Allen behalve struikrover en kapitein

Martha, Claudine en Claudette: (*op uit binnenland*)

Martha: We hebben hem niet te pakken gekregen!

Claudette: Hij is veel te snel!

Claudine: En hij kent de weg ook veel beter, maar wat we wel ontdekt hebben.. (*ziet de treurige groep*) Wat is er?

Claudette: Wat zitten jullie er sip bij! **Allen:** De boot is weg!

Martha, Claudine en Claudette: Wat?

Allen: De boot is weg!

Mevrouw van Teuteringen: Dat hadden jullie zeker ook ontdekt?

Claudine: (*terneergeslagen*) Nee, dat hadden wij nog niet ontdekt. (*gaat treurig op rots zitten*) Jemig!.. En wat nou dan?

Claudette: Hoe komen we ooit weg hier?

Mevrouw van Teuteringen: Jij mag het zeggen!

Meneer van Teuteringen: Maar wat hebben jullie dan wel ontdekt?

Martha: Er staat een klein hutje daar in de bush bush..

Kok: O, wat spannend! En woont er ook iemand in?

Claudette: Dat weet ik niet, maar het rook er wel naar

gebakken eieren!

Anita: Toch geen onbewoonbaar eiland!

Kok: Wat denk je, kunnen we er in met z'n allen? Ik bedoel vannacht?

Meneer van Teuteringen: Ho ho, ik slaap niet in een hutje, kom zeg! We bellen gewoon 112 en dan moeten ze ons maar komen halen. Dit avontuur heeft nu wel lang genoeg geduurd! *(pakt telefoon en gaat er mee in de weer)*

Allen: *(door elkaar reageren)* Natuurlijk: 112. Ja, ze moeten ons maar komen halen / dat ik daar nou niet aan heb gedacht / komt ie nu pas mee / enz.

Meneer van Teuteringen: *(kijkt verslagen naar mobieltje)* Geen bereik, niets...

Mevrouw van Teuteringen: *(drammerig)* Hendrik, doe toch iets! ik ga echt niet met z'n allen in een ..eh..hutje!

Meneer van Teuteringen: Ik denk, lieve, dat we weinig te kiezen hebben.

Jenny Hopper: *(plotseling weer vol energie)* En ik denk dat we op zoek moeten naar die eierenbakker! ik barst van de honger! Wie gaat er mee?

Allen: *(geven toe en gaan mee. Zus van Kuilenburg hobbelt achteraan)*

SCÈNE 10

struikrover

Struikrover: *(zenuwachtig op)* Ja, kijk...dat was nou even niet de bedoeling! Die vrouwen zijn veel te nieuwsgierig! En veel te snel.! Hebben ze mijn hut ontdekt!. .Alle donders nog 's aan toe! Waar moet ik nou heen? M'n hele plan schoppen ze in de war!..*(geluid vanaf het binnenland. Kijkt en duikt weg)* Daar zal je die brutale vrouwen weer hebben! *(af)*

SCENE 11

Claudine, Claudette en Martha

Claudette: Martha, waarom mocht ik nou niks vertellen over die schatkaart?

Martha: Denk zelf 's even na! ..Een schatkaart. .een eiland

Claudine: Volgens mij kijk jij teveel spannende films..

Martha: O ja? Nou voorlopig zitten we toch maar mooi hier! Had jij dat gedacht toen we aan boord gingen?

Claudine: Nee, dat niet maar kom op! Een schat!... .We leven wel in de 21^e eeuw zeg!

Claudine: En Martha, zelfs at vinden we "die schat" , wat moeten we d'r hier mee?

Martha: Ach, we zullen toch niet eeuwig op dit eiland blijven? Er zal heus wel weer 's een keer een boot voorbij komen varen! Kom op, doe niet flauw! We gaan zoeken! *(begint de schatkaart te bestuderen. Keert hem een paar keer om om zich te oriënteren)*

Claudine en Claudette: *(gaan er bij staan en worden toch enthousiast)*

Claudette: *(wijst op de kaart)* Nou hier, dal moet deze rots zijn *(wijst op toneel)* en dit die. Dan staan we hier *(trekt de twee mee naar een plek op het toneel)* bij het beginpunt.

Claudine: Dan moet daar een doorgang zijn *(wijst naar achteren)*

Martha: Waar wachten we nog op? Schat! We komen er aan!

Claudette: Zullen ze ons niet missen daar? *(wijst richting hutje):* Die hebben het veel te druk met ruziemaken over eieren en zo en over wie waar mag slapen! *(alle drie achter af)*

SCENE 12

Bertus, meneer van Teuteringen, Claudine, Claudette, Martha, struikrover als aap

Bertus en meneer van Teuteringen: *(op. Bertus, met een hoedje op, heeft een hengel en bakje pieren. Meneer van Teuteringen heeft een emmer en een net.)*

Bertus: *(terwijl hij de hengel klaar maakt en uitgooit)* Het lijkt hier wel een paradijs! Dat daar zo maar een hengel klaar staat! Met aas en al! Visserschoed! Vissen, dat is m'n lust en m'n leven

Meneer van Teuteringen: ik weet niet precies wat ik moet doen om je te helpen, maar bedankt dat je me even meevroeg! Ik heb een schat van een vrouw, maar af en toe.. nou dan wil je ook wel even wat anders...

Bertus: Dat dacht ik al. Zeg, als jij nou even die emmer vol doet..

Meneer van Teuteringen: O ja, die emmer voldoen.. *(denkt even na)* Waarmee moet ik hem vol doen?

Bertus: Met water natuurlijk!

Meneer van Teuteringen: Ja, natuurlijk! Stom van me. *(Gaat aan de rand van het toneel zitten en schept "water" uit de zaal. Bertus is druk met inhalen en weer uitgooien, waarbij hij de denkbeeldige dobber goed in de gaten houdt.)*

Claudine, Claudette en Martha: *(komen op van de plek waar ze afgingen. Ze sluipen gebarend achter de mannen langs. Ze debatteren in gebarentaal dat het het verkeerde paadje was en gaan ander paadje weer af. De mannen hebben het te druk met vissen om hen op te merken)*

Meneer van Teuteringen:*(opgewonden)* Je hebt beet! Kijk die dobber gaan!

Bertus: Je hebt gelijk! We hebben wat te eten vanavond! *(haalt vis binnen)* Hendrik! *(even aarzelend)* ik mag toch wel Hendrik zeggen?

Meneer van Teuteringen: Ja, natuurlijk! Zo heet ik toch!

Bertus: Pak het net, Hendrik! We gaan de buit binnenhalen!

Meneer van Teuteringen: *(beetje onhandig. Pakt van achter een rots, of vanaf de grond in de zaal ongezien een vis en doet die in het net. Net alsof hij gevangen is.)*

Bertus: *(houdt de vis omhoog)* Wat een kanjer Hendrik, wat een beauty! Zo, even hakie eruit! Doe jij hem in de emmer, dan doe ik een nieuw piertje er aan!

Meneer van Teuteringen: *(staat een beetje vies te kijken. Durft de vis niet te pakken)*

Bertus: Kom op Hendrik! Of zullen we de rollen omdraaien? Jij het piertje eraan doen?

Meneer van Teuteringen: *(griezelt bij het idee)* Nee nee! Zo zijn de rollen goed verdeeld! *(met een bang gezicht doet hij de vis, die hij flink laat spartelen, in de emmer)*

Bertus: *(Gooit opnieuw uit. De ceremonie begint opnieuw)*

Claudine, Claudette en Martha: *(komen weer op van de plek waar ze afgingen. Ze stuipen gebarend achter de mannen langs. Ze debatteren weer in gebaren taal dat het het verkeerde paadje was en willen ander paadje weer af gaan.)*

Meneer van Teuteringen: *(heeft ze nu in de gaten)* Hé dames! Wat zijn jullie nou aan het doen?

Claudine, Claudette en Martha: *(betrappt. Staan even sprakeloos.)*

Martha: Wij zijn aan het..eh..

Claudette: Verstoppertje spelen..

Meneer van Teuteringen: Maar dames, zijn jullie daar niet een beetje te oud voor?

Claudine: Ach, zo'n eiland maakt het kind in je wakker!

Claudette, jij bent 'm ! *(Martha gebaart aan Claudette waar ze heen gaan. Claudette begint snel af te tellen en volgt hen dan)*

Meneer van Teuteringen: *(vertederd)* 't Heeft toch wet wat, zo'n eiland! *(tuurt weer in de zee)*

Struikrover: *(als aap op. Hij sluipt naar de emmer en pakt de vis eruit en gaat weer af) (Als de kinderen roepen dat de aap er weer is reageren de mannen dat de branding veel lawaai maakt o.i.d. Niet reageren op de aap. Struikrover komt nog een keer op. Hij heeft er duidelijk plezier in. Hij grijpt de hoed van het hoofd van Bertus en daaraan blijft zijn toupet hangen.)*

Bertus: *(laat zijn hengel vallen en staat verbouwereerd te kijken hoe de aap ermee vandoor gaat.)*

Meneer van Teuteringen: *(kijkt verbaasd naar het kale hoofd)*

Bertus: *(van de schrik bekomen snelt de aap achterna af)*

Meneer van Teuteringen: *(Volgt eerst verbaasd het schouwspel pakt dan de hengel op) Dan zal ik maar voor de maaltijd zorgen! (hij wil de hengel uitgooien maar is niet zo handig en zwaait naar achteren.)*

SCÈNE 13

mevrouw en meneer van Teuteringen

Mevrouw van Teuteringen: *(komt op uit binnenland. Het "haakje" treft haar) Hendrik! Wat sta je daar in hemelsnaam te doen!*

Meneer van Teuteringen: Oeps ! Ik heb beet!

Mevrouw van Teuteringen: *(verontwaardigd) Dat kun je wel zeggen ja! (peutert denkbeeldige haakje eruit. Begint dan dreinerig als een klein kind te jammeren) Wat een afschuwelijke reis! Ik zei het toch al meteen: Zo'n reis, zo goedkoop! Daar moet iets mis mee zijn!*

Meneer van Teuteringen: *(kijkt heel verbaasd) Maar, lieve.....Ik dacht eigenlijk dat ik het niet zo vertrouwd en dat jij een beetje,...vergeef me dat ik het zeg...aan het.. nou ja.. aan het doordrammen was...*

Mevrouw van Teuteringen: *(verbaasd) ik? Doordrammen? Ik? (moet toch toegeven) Nou ja, wie nou ook weer wat zei is nu even niet belangrijk...(weer huilerig) Het is een desastreuze reis!*

Meneer van Teuteringen: Integendeel, lieve...Ik vermaak me kostelijk. *(gooit hengel de goede kant uit) Ik ga voor de maaltijd zorgen! Terug naar de natuur! Heerlijk! (wijst naar de dobber terwijl hij in de zee blijft turen) Kijk...Bertus en ik hebben al een kanjer binnengehaald!*

Mevrouw van Teuteringen: *(loopt met tegenzin naar de emmer en kijkt erin. Dan spottend) Nou zeg, wat een kanjer! Dus deze garnaal moeten we met z'n allen delen?*

Meneer van Teuteringen: Wat nou garnaal? Een kanjer van een vis!

Mevrouw van Teuteringen: Hendrik!...Dit is geen vis, dit is een garnaal. .en nog niet eens een grote ook!

Meneer van Teuteringen: *(kijkt nu) Wat krijgen we nou? ik heb hem zelf in de emmer gedaan! (gaat lichtje op) Die aap! (denkt aan toupeije van Bertus en begint onbedaarlijk te lachen. Hij kan niet meer stoppen met lachen) Wist jij dat...(lach) ..Bertus..(lach, wijst naar zijn hoofd) dat Bertus...0,je had het moeten zien!.. (lach)..*

Mevrouw van Teuteringen: *(niet geamuseerd) Ik geloof dat dit avontuur je naar het hoofd gestegen is! (boos af in het binnenland)*

Meneer van Teuteringen: *(blijft grinnikend vissen)*

SCENE 14

Allen behalve struikrover en kapitein

Claudine, Claudette en Martha: *(ruziënd op)*

Martha: Ik leg 'm gewoon even neer en weg is dat ding!

Claudine: Je weet toch dat die aap hier rondloopt, die kleptomane aap!

Claudette: Dan hou je dat ding toch goed vast!

Kok: (boos op) ik doe het gewoon niet meer! Ik vind het het geen stijl dat ik weer al het werk moet doen! Iedereen loopt maar een beetje plezier te maken en ik sta daar weer te sloven in die hut. Eerst de eieren onder die kippenkont vandaan zien te krijgen en dan: heb ik er een paar gebakken: Weg zijn ze weer! ik doe het gewoon niet meer! (*gaat pontificaal met armen over elkaar op rots zitten*)

Jenny Hopper en Bertus: (*pratend op*)

Jenny Hopper: Daar zou ik me nou niet druk om maken, Bertus! Bovendien, dit staat je veel beter!

Bertus: ik heb gewoon genoeg van dit hele avontuur!

Coby en Natasja: (*op met toupetje*)

Coby: Nou, het is een bijzondere eilandbewoner, die eierenbakker! Hij draagt een toupetje! (*meiden giechelen*)

Bertus: Die is van mij! (*zet 'm gauw weer op, meiden giechelen nog harder*)

Meneer van Teuteringen: (*legt zijn hengel neer, begint weer te grinniken*)

Anita en mevrouw van Teuteringen:- (*op. Anita loopt mevrouw van Teuteringen te troosten. Mevrouw van Teuteringen kijkt verdrietig naar haar lachende man*)

Anita: Weet u wat 't is met die mannen? Ze kunnen zo vreselijk lomp doen! Maar denk maar zo: Soms kun je ook wel 's iets verkeerd begrijpen! Misschien liep ie u helemaal niet uit te lachen! (*plotseling zelf verdrietig*) Maar uw vent is tenminste hier! Mijn Kees zit thuis en (*begint heel hard te huilen*) misschien zie ik hem wel nooit meer terug!

Zus van Kuilenburg: (*buiten adem op*) Zitten jullie nou weer hier?

Treurlied

Hoe moet 't verder, *allen*
hoe zal het gaan
komen we ooit van dit eiland vandaan?

Leuk op vakantie, *Martha*
heel ver van huis
maar na een tijdje toch lekker weer thuis

Komen we ooit weer thuis 2x
Komen we ooit of nooit meer thuis.

Stel je eens voor: *Anita*
zal ik Kees nooit meer zien
trouwt na een poosje een ander misschien?

Kijk eens naar ons dan, *Coby en Natasja*
wat denk je d'r van
Zo komen wij never nooit aan de man.

Komen we ooit weer thuis 2x
Komen we ooit of nooit meer thuis.

Kom niet zo treurig, geniet vrij en blij *Jenny Hopper*
Er komt vast en zeker een schip ooit voorbij

Wat gaan we doen dan tot die tijd *mevr. v. Teuteringen*

O, wat een snertreis, wat heb ik een spijt

Komen we ooit weer thuis 2x
Komen we ooit of nooit meer thuis.

Jenny Hopper: *(klapt een paar keer stevig in de handen om aandacht te trekken)* Dames en heren! Het wordt tijd dat wij eens even de koppen bij elkaar steken! We zitten met z'n allen in hetzelfde schuitje!

Anita: Zaten we maar in een schuitje!

Jenny Hopper: *(Kijkt haar streng aan)* Eigenlijk kunnen we onze problemen in drie punten samenvatten: 1. Een stelende aap, 2. Een eierbakkende onbekende en 3. Geen boot.

Kok: En 4. Geen eten.

Mevrouw van Teuteringen: En 5. Geen slaappleaats

Meneer van Teuteringen: En 6. Geen bereik *(gebaart telefoon)*

Anita: *(snikt weer)* En 7. Geen Kees.

Natasja: En 8. Geen kapitein!

Jenny Hopper: Ja, stop maar...we hebben van alles niet, maar we hebben wel....ELKAAR!

Meneer van Teuteringen: Mooi gesproken, mevrouw Hopper!

Jenny Hopper: *(strijdbaar)* Wij moeten de handen ineen staan en er samen tegenaan gaan!

Allen: *(beamen. De treurige houding verandert. Ze zien het weer zitten)*

Jenny Hopper: We werken gewoon het lijstje af!

Anita: Nou, eerst die aap dan!

Bertus: *(springt op en loopt vastberaden een kant op)*

Coby: Wat ga je dan nu precies doen, Bertus?

Bertus: Hem zoeken natuurlijk! En als ik hem heb gevonden, dan geef ik hem een klap voor z'n kanus!

Claudine: Bertus, dat wordt toch niks! Die aap is veel te snel en te slim!

Claudette: Claudine heeft gelijk! Als we hem willen vangen zullen we met een beter plan moeten komen! *(Ze wenkt de anderen om het plan te bespreken.)*

Allen: *(Hebben een fluisterende vergaderingen. Met gebaren wordt duidelijk dat ze het eens worden Er wordt gewezen en geknikt.)*

Jenny Hopper: Iedereen klaar voor de start? .. AF!

Allen: *(iedereen neemt zijn positie in. Er wordt een val gezet waarbij de aap zal worden ingesloten. Niemand is meer zichtbaar behalve Coby en Natasja. Zij gaan midden op het toneel zitten)*

Coby: *(tegen Natasja, overdreven om aap te lokken)* Hé, Natas?

Natasja: Ja, Coby?

Coby: Jij had toch nog een banaan in je tas?

Natasja: Ja, ik heb nog een banaan!

Coby: *(weer gewoon)* Wat zitten we nou te doen? Alsof die aap naar ons zit te luisteren en nou denkt: Hé ze heeft nog een banaan in haar tas!

Natasja: Nou, apen zijn behoorlijk slim hoor!

Coby: Een aap... op een ...nou ja...bijna onbewoond eiland!.. en die verstaat dan Nederlands!

Natasja: Nee, je hebt gelijk. Gewoon een beetje flink zwaaien met dat ding. *(haalt de banaan tevoorschijn en houdt hem in de lucht)*

Coby: Zo, en dan leg je 'm goed zichtbaar neer en dan gaan wij een eindje verderop ..eh.. van het uitzicht genieten!.. *(De twee gaan een beetje opzij de zaal in staan staren, waarbij ze steeds stiekem opzij kijken of er al wat te zien is. Af en toe zien we één van de andere spelers hun hoofd om de hoek steken en weer snel terugtrekken)*

SCÈNE 15

Allen behalve kapitein

Coby: Nou, apie, waar wacht je nog op? Een banaan, daar houden apen toch van?

Natasja: Geduld, Coby—geduld....

Struikrover: *(als aap van opzij. Zit te huilen)*

Coby: *(roept fluisterend naar Anita) Stil, Anital.. .Je brengt ons plan in gevaar! Even niet aan Kees denken!*

Struikrover: *(snikt weer)*

Anita: *(steekt hoofd ergens tussendoor in het beeld, fluistert) ik huil niet!*

Struikrover: *(weer gesnik)*

Bertus:*(zachtjes op, fluistert en wijst) Het komt daar vandaan!*

Allen: *(komen uit hun schuilplaats tevoorschijn en gaan samen in de richting van het gesnik Allemaal af, behalve Zus van Kuilenburg. Zij probeert hen wel bij te houden, maar wordt door de terugkerende groep bijna ondersteboven gelopen. Dan geroep en lawaai: Ze hebben hem. Ze zetten de struikrover midden op het toneel op een rots en vormen een halve kring om hem heen.)*

Struikrover als aap: *(Verzet zich niet, staat sip, schouders laag.)*

Kok: Ik weet niet hoor, maar ik vind het toch een beetje eigenaardig. Ik weet wel, dieren hebben ook gevoel, maar deze jankt net als een man *(verontschuldigt zich bij de twee mannen)* Niet dat mannen veel janken, hoor, maar ja soms... Ik heb laatst mijn broer horen janken toen zijn vriendinnetje d'r vandoor was, nou, dat klonk net zo!

Struikrover: *(snikt weer)* Ik kan het ook helemaal niet! Ik ben een watje!

Allen: Een aap die praat!

Kok: Dit is toch wel een heel bijzonder eiland! Met pratende en huilende apen!

Martha:*(staat achter de aap)* Ja, en met apen met een ritssluiting.

Allen: *(gaan aan de achterkant kijken, dan weer aan de voorkant)*

Hier stopt de zichtversie